

РЕШЕНИЕ

№ 6446

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 168 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Б.ИВ.СТ.

при участието на секретаря АНТ.АНГ.АНГ.
като разгледа докладваното от Б.ИВ.СТ. Гражданско дело № 20221110170953 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 124 ГПК.

Постъпила е искова молба от „Т.С.” ЕАД, ЕИК *****, срещу П. Х. Б., ЕГН *****, П. Х. Б., ЕГН *****, и К. Х. Т., ЕГН *****, в качеството им на собственици на Апартамент № 7, находящ се в гр. София, ж.к. „Л.“, бл. ***, вх. А, ет. 3, с присъединен абонатен № ****, с която се иска ответниците да бъдат осъдени да заплатят при условията на разделност сумите, както следва:

- за П. Х. Б., ЕГН *****, 4/6 от общото задължение, а именно-сумата от 2229,44 лв., представляваща представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва от подаване на исковата молба в съда- 29.12.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, сумата от 400,68 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 15.09.2020 г. до 09.11.2022 г., сумата от 13,24 лв., представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г., и сумата от 2,96 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.12.2019 г. до 09.11.2022 г.,

- за П. Х. Б., ЕГН *****, 1/6 от общото задължение, а именно-сумата от 557,36 лв., представляваща представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва от подаване на исковата молба в съда- 29.12.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, сумата от 100,17 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 15.09.2020 г. до 09.11.2022 г., сумата от 3,31 лв., представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за

периода от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г., и сумата от 0,74 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.12.2019 г. до 09.11.2022 г., и

- за К. Х. Т., ЕГН *****, 1/6 от общото задължение, а именно- сумата от 557,36 лв., представляваща представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва от подаване на исковата молба в съда- 29.12.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, сумата от 100,17 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 15.09.2020 г. до 09.11.2022 г., сумата от 3,31 лв., представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г., и сумата от 0,74 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.12.2019 г. до 09.11.2022 г.;

В исковата молба ищецът „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, поддържа, че ответниците, в качеството им на наследници по закон на Х. П. Б., а П. Б.- и на самостоятелно основание, са съсобственици на топлоснабден имот Апартамент № 7, находящ се в гр. София, ж.к. „Л.“, бл. ***, вх. А, ет. 3, с присъединен абонатен № ****, и като такива, по смисъла на 153, ал. 1 ЗЕ, се явяват клиенти на топлинна енергия за битови нужди. Твърди се, че продажбата на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни Общи условия, които имат характер на договор между топлопреносното предприятие и потребителя, а именно одобрените ОУ, влезли в сила на 11.07.2016 г., за продажба на топлинна енергия от „Т.С.“ ЕАД на потребители за битови нужди, които са в сила и съответно са относими към процесния период. Поддържа, че с ОУ от 2016 г. е установено задължение за изплащане на месечните задължения в определения за това срок, считано от датата на публикуването на фактурите на интернет страницата на ищеца, като обезщетение за забава се начислява само по изготвените изравнителни сметки. Посочва, че публикуването на данни за дължими суми за ТЕ в интернет страницата на дружеството ищец се извършва в присъствието на нотариус, за което се съставят констативни протоколи. Твърди, че топлоснабденият имот се намирал в сграда-етажна собственост, в която разпределението на топлинна енергия било извършвано от „Нелбо“ АД / „Нелбо Инженеринг ООД съобразно сключения между това дружество и сградата в етажна собственост договор, като цената за услугата се заплаща от потребителя на ищеца, а последният, от своя страна, заплаща на дружеството топлинен счетоводител. Моли за уважаване на предявените искове и претендира присъждане на разноски.

Ищецът представя писмени доказателства. Моли да се допусне изслушване на съдебно-техническа експертиза и съдебно-счетоводна експертиза, със заключенията по които вещите лица да отговорят на поставени в исковата молба въпроси, касаещи топлоснабдяването и заплащането на отоплителната услуга през процесния период. Прави искане по чл. 192 ГПК за задължаване на Столична община, дирекция „Инвестиционно отчуждаване“, да представи документ за собственост на процесния Апартамент № 7, находящ се в гр. София, ж.к. „Л.“, бл. ***, вх. А,

ет. 3, в това число и справка по партията на П. Х. Б. и Х. П. Б.. Прави искане по чл. 192 ГПК за задължаване на Столична община, район Л., дирекция „Общински приходи“ да представи данъчна декларация за процесния Апартамент № 7, находящ се в гр. София, ж.к. „Л.“, бл. ***, вх. А, ет. 3.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът П. Х. Б., ЕГН *****, не депозира отговор на исковата молба, не прави възражения, нито доказателствени искания.

В срока по чл. 131 ГПК ответниците П. Х. Б., ЕГН *****, и К. Х. Т., ЕГН *****, подават отговор на исковата молба, чрез особен представител адв. А. М., с който исковите претенции са оспорени по основание и размер. Оспорва се ответниците да имат връзка с процесния имот, респективно да са негови собственици. Сочи се, че договорът, сключен с етажната собственост, е изтекъл още към края на 2007 г., след което не е бил подновяван. Оспорва се ответниците да са получавали приложените към исковата молба съобщения към фактури. Оспорват се заявените квоти. Моли се за отхвърляне на исковете.

Възразява се срещу допускането на исканите от ищеца съдебно-техническа и съдебно-счетоводна експертиза. Прави искане по чл. 190 ГПК да бъде задължен ишецът да приложи в препис протоколите за калибриране на измервателните уреди в топлоснабдения имот, както и фактурите за заплатен монтаж и индивидуални разпределители.

Софийският районен съд, второ гражданско отделение, 168 състав, като обсъди представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване изискванията на чл. 235 от ГПК, от фактическа и правна страна намира следното:

Предявени са искове с правно основание с чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД във вр. чл. 153, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, предявени по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК.

За да бъдат уважени така предявените искове ишецът следва да докаже, че спорното главно право е възникнало, в случая това са обстоятелствата, свързани със съществуването на договорни отношения ответника и ищеца за доставката на топлинна енергия, обема на реално доставената на ответника топлинна енергия за процесния период, както и че нейната стойност възлиза именно на спорната сума; суми за дялово разпределение и 2. по исковете за законната лихва за забава – че главните парични задължения са възникнали, че е настъпила тяхната изискуемост, както и че размерът на законната лихва възлиза именно на спорната сума;

Съгласно разпоредбите на § 1, т. 42 от ДР на ЗЕ (приложима редакция за периода до 17.07.2012 г.) и на чл. 153, ал. 1 ЗЕ и § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ (приложима редакция след 17.07.2012 г.) потребител, респ. битов клиент на топлинна енергия през процесния период е физическо лице- ползвател или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо

водоснабдяване или природен газ за домакинството си. Следователно, тази законова уредба сочи за купувач (страна) по договора за доставка на топлинна енергия собственикът на топлоснабдения имот или лицето, на което е учредено ограничено вещно право на ползване. Клиенти на топлинна енергия за битови нужди могат да бъдат и правни субекти, различни от посочените в чл. 153, ал. 1 ЗЕ, ако ползват топлоснабдения имот със съгласието на собственика, респективно носителя на вещното право на ползване, за собствени битови нужди, и същевременно са сключили договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за този имот при публично известните общи условия директно с топлопреносното предприятие. В тази хипотеза третото ползващо лице придобива качеството „клиент“ на топлинна енергия за битови нужди („битов клиент“ по смисъла на т. 2а пар. 1 ДР ЗЕ) и като страна по договора за доставка на топлинна енергия дължи цената ѝ на топлопреносното предприятие.

Съгласно представеното по делото Удостоверение за наследници, издадено на 17.03.2023 г., се установява, че Х. П. Б., починал на 22.11.2021 г., е оставил за законни наследници тримата ответници - П. Х. Б., ЕГН *****, П. Х. Б., ЕГН *****, и К. Х. Т., ЕГН *****

Видно от приложения по делото и приет като писмено доказателство договор за покупко-продажба на държавен недвижим имот по реда на наредбата за държавните имоти Х. П. Б. и П. Х. Б. придобили правото на собственост върху топлоснабдения имот.

При това положение към исковия период П. Х. Б. е била собственик на процесния имот и като такава е имала качеството на потребител.

Не е такава положението с ответниците П. Х. Б. и К. Х. Т.. Към исковия период 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г. те не са имали качеството на собственици на процесния имот, тъй като баща им е бил жив. В случая искът е претендиран срещу ответниците в качеството им на потребители, а не в качеството им на носители на наследствени задължения на покойния Х. П. Б. поради което по отношение на тях исковете не се явяват установени по основание и като такива следва да бъдат отхвърлени.

Следващият спорен въпрос е дали до процесният имот е доставяна топлинна енергия.

По делото е допуснато изслушване на съдебно-техническа експертиза, чието заключение съдът кредитира, като компетентно изготвено, пълно и обективно. От него се установява, че за процесния период дялово разпределение на топлинна енергия за сградата- етажна собственост се е осъществявало от ищцовото дружество, като топлинна енергия за отопление на имот не се разпределя. За имота е била начислявана топлинна енергия за битово горещо водоснабдяване по данни от редовни отчети на 1 бр. водомер за процесния период. За изчисляване на дължимите суми е послужила Наредба № Е-РД-04-1 от 12.03.2020 г. за топлоснабдяването във вр. ЗЕ, Методика за ДР на ТЕ в СЕС и актуални цени на ТЕ за периода. За процесния

период общите топломери в процесната СЕС са преминали задължителните проверки за техническа изправност и годност. От заключението се установява, че сградата, в която се намира процесният имот, е с непрекъснато топлоснабдяване за исковия период, за абонатната станция е действал общ топломер от търговски тип, който е бил изправен, като общо начислената сума по фактури е в размер на 971,01 лв., а изравнителната сума е в размер на 84,44 лв. за доплащане.

От заключението на вещото лице по допуснатата и изслушана в настоящото производство съдебно-счетоводна експертиза, което при преценката му по реда на чл. 202 ГПК следва да бъде кредитирано, се установява, че за процесния период няма извършени плащания за главници за ТЕ и мораторни лихви поради което останали дължими суми в размер на 3969,61 лева главница за доставена топлинна енергия.

Дължимата от ответницата сума възлиза на 2229,44 лв.

По отношение на претендираната такса за дялово разпределение.

Съгласно чл.36 ОУ, клиентите заплащат цена за услугата дялово разпределение, извършвана от избран от клиента търговец, а съгласно чл.22,ал.2 ОУ заплащат таксата за дялово разпределение на продавача - в случая, на ищеца. Съгласно разпоредбата на чл.36 ОУ, цената за услугата включва цена на обсъждане на партида, цена на отчитане на уред, а съгласно ал.2 на същата разпоредба, редът и начинът на заплащане на услугата се определя от продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата, и се обявява по подходящ начин на клиентите.

По делото е представен договор, по силата на който на ищеца е възложено събиране на главницата за услугата дялово разпределение, поради което и искът е основателен. Съгласно чл.36 ОУ, клиентите заплащат цена за услугата дялово разпределение, извършвана от избран от клиента търговец, а съгласно чл.22,ал.2 ОУ заплащат таксата за дялово разпределение на продавача - в случая, на ищеца. Следователно, ищецът доказва основанието да получи таксата за изготвяне на дялово разпределение, чието събиране му е възложено от ФДР..

Съгласно разпоредбата на чл.36 ОУ, цената за услугата включва цена на обслужване на партида, цена на отчитане на уред, а съгласно ал.2 на същата разпоредба, редът и начинът на заплащане на услугата се определя от продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата, и се обявява по подходящ начин на клиентите. Предвиденото в ОУ налага извод, че таксата за извършване на услугата дялово разпределение е такса, дължима на третото лице - помагач, която такса, по силата на договор между него и ищецът, и по силата на ОУ за продажба на топлинна енергия за битови нужди, се събира от продавача. Следователно, доколкото задължението за заплащането на таксата е различно от задължението по договора за продажба на топлинна енергия - доколкото фирмата за дялово разпределение е прехвърлила на ищеца правото да събира таксата за дялово разпределение. Ежегодната цена за отчетен

период, за отчет на уредите, е платима в деня на извършване на годишното отчитане на показанията. Следователно, доколкото ищецът не твърди и не доказва да му е прехвърлено вземането с определени привилегии - например, различна от предвидената в договора изискуемост, то и таксата за дялово разпределение е изискуема в деня на отчета, а при липса на данни за датата на извършването му - от деня на издаване на фактурата.

При това положение съдът намира, че и искът за цената на услугата дялово разпределение се явява установен по основание и размер, а именно 19,87 лева.

Дължимата от ответницата сума възлиза на 13,24 лв.

По отношение на мораторната лихва върху двете главници.

По исковете за обезщетение за забава. Падежът на задължението за главница за ТЕ е определен в ОУ.

Разпоредбата на чл.33 ОУ, приложими след 2016г., предвижда следното:

Ал.1 Клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за ТЕ по чл.32,ал.1 и 2 в 45- дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

Ал.2.Клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл.32,ал.2 и ал.3 за потребеното количество за отчетния период, в 45- дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

Ал.4 Продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл.32,ал.2 и 3, ако не са заплатени в срока по ал.2.

Разпоредбата на чл.32 ОУ предвижда:

Ал.1.Месечната дължима сума за доставената топлинна енергия на клиент в СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл.71 НТ, се формира въз основа на определеното за него прогнозно количество топлинна енергия и обявената за периода цена, за която сума се издава ежемесечно фактура от продавача.

Ал.2.Месечната дължима сума за доставената ТЕ на клиент в СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл.73 НТ, се формира въз основа на определеното за него реално количество ТЕ и обявената за периода цена, за която сума се издава ежемесечно фактура от продавача.

Ал.3. След отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителна сметка от търговеца, продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал.1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки.

Видно от цитираните разпоредби, задължението за ТЕ се съдържа в

ежемесечно издаваната от ищеца фактура, като изискуемостта ѝ -правото на ищеца да иска вземането да му бъде заплатено - настъпва с изтичане на 45-дневен срок след изтичане на периода, за който фактурата се отнася. Няма пречка датата на изискуемостта да е предвидена в договора, както е в настоящия случай, тъй като ОУ са приложими към правоотношението, доколкото ответната страна не твърди и доказва приложението на специални такива.

Поради изложеното, съдът намира, че ОУ в посочената част въвеждат падеж на задължението, като същият настъпва след издаване на фактура и изтичане на 45 дни от датата на издаването ѝ.

С оглед изложеното, искът за заплащане на обезщетение за забава върху главниците е установен по основание.

По отношение на размера съдът намира че същият възлиза на 601,06 лева мораторна лихва върху главницата за доставена топлинна енергия и сумата от 4,48 лева върху главницата за услугата дялово разпределение.

Частта на ищцата възлиза на 400,68 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за доставена топлинна енергия и 2,96 лв., върху главницата за услугата дялово разпределение.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че претендираните задължения през процесния период представляват такива за задоволяване на нужди на семейството съгласно разпоредбата на чл. 32, ал.2 СК за които се носи солидарна отговорност от двамата съпрузи, поради което П. Х. Б., ЕГН ***** отговаря за целият размер на задължението, но тъй като ищецът претендира само 4/6 от размерът на задължението то исковете са уважени до този размер.

По разноските:

При този изход на производството право на разноски има ищецът съразмерно на уважената част от исковете, за които е отговорна ответницата П. Х. Б.. На ищецът се следват разноски в размер на 852,52 лева за държавна такса и депозити за особен представител и вещи лица.

На ищецът се следват и разноски за юрисконсултско възнаграждение които съдът определя в размер на 100 лева. Съразмерно на уважената част от исковете размерът на юрисконсултското възнаграждение дължимо на ищеца е 66,67 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответника П. Х. Б., ЕГН ***** , **ДА ЗАПЛАТИ** на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Я“ № ***, представлявано от А. АЛ. и ИВ.ЕП.- изпълнителни директори на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от

2229,44 лв., представляваща представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва от подаване на исковата молба в съда- 29.12.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, сумата от 400,68 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 15.09.2020 г. до 09.11.2022 г., сумата от 13,24 лв., представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г., и сумата от 2,96 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.12.2019 г. до 09.11.2022 г., **КАТО**

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Я“ № ***, представлявано от А. АЛ. и ИВ.ЕП.- изпълнителни директори срещу П. Х. Б., ЕГН ***** с правно основание основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 557,36 лв., представляваща представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва от подаване на исковата молба в съда- 29.12.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, сумата от 100,17 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 15.09.2020 г. до 09.11.2022 г., сумата от 3,31 лв., представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г., и сумата от 0,74 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.12.2019 г. до 09.11.2022 г., **КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ** и

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Я“ № ***, представлявано от А. АЛ. и ИВ.ЕП.- изпълнителни директори срещу К. Х. Т., ЕГН ***** с правно основание основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 557,36 лв., представляваща представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва от подаване на исковата молба в съда- 29.12.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, сумата от 100,17 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 15.09.2020 г. до 09.11.2022 г., сумата от 3,31 лв., представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г., и сумата от 0,74 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.12.2019 г. до 09.11.2022 г., **КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

ОСЪЖДА ответника П. Х. Б., ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Т.С.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Я“ № ***, представлявано от А. АЛ. и ИВ.ЕП.- изпълнителни директори на основание чл.78, ал.1 ГПК сумата от 852,52 лева, представляваща сторени в производството разноски за държавна такса и депозити за вещи лица и сумата от 66,67 лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____